

Діло

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шалд. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічне 15-00 „
Піврічне 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді, Франції, Італії, Бельгії 25 фр. фр., Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бельгії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол., Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-24.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Про Канаду й еміграцію до неї.

З розмови з п. К. С. Проданом.

Нашу Редакцію відвідав п. К. С. Продан, репрезентант міністерства хліборобства й еміграції Канади і голова Т-ва опіки над українськими переселенцями ім. св. Рафаїла в Канаді. Користаючи з тих відвідин, поставили ми нашому гостеві кілька питань, на які він дав нам дуже радо відповідь, яку нижче публікуємо.

— Який нині економічний стан в Канаді, а зокрема як переносять кризу тамешні українці? — поставили ми перше питання.

— Економічний стан Канади тепер тяжкий, як і інших держав нового і старого світа. Кризу переживає нині у нас і фермерство і робітничий стан — важко навіть сказати, хто з тих двох класів терпить більше. Хлібороби відчувають кризу глибоко тому, що їх продукти впали сильно в ціні, а без грошей вони нічого не в силі купити. Ще гірше є тоді, коли вони мають довги (а хто нині не задовжений?) за господарські машини то-що. Щож до робітників, то вони терплять головню від безробіття, яке в тісно зв'язане з загальним станом держави.

Однак в інтересі правди мушу зазначити, що канадійський уряд старається з усіх сил ту кризу злагіднити і її якось розв'язати. Розписано внутрішню позичку, яка вже в короткому часі увірвалася великим успіхом. Приступлено до будови доріг, мостів і т. д., аби дати працю безробітним. В деяких провінціях проголошено навіть частинну мораторію, аби рятувати фермерство перед руїною, а в околиці, де був неврожай і де населенню загрожувало голод, уряд висилає постійно допомогу в харчах. В цій акції беруть участь і різні філантропічні установи, а між ними й українські, які висилають у ті сторони цілими вагонами бараболою, яриною і т. п.

Щодо українців, то вони терплять зрозуміла річ, так само, як і інші народності Канади. Але що українське населення привикло більше до бід, як прим. вроджені канадійці, або англійці, німці чи французи, то воно й легше нинішню кризу переносить. Нині українці в Канаді прийшли до того переконання, що їм треба працювати для розвою краю, в котрім живуть і котрий став їх другою батьківщиною. Тому наші люди беруть тепер за всім активну участь у різних виборах і взагалі у всяких ділянках канадійського життя, не забуваючи очевидно про те, що вони українці, а навпаки: підкреслюючи постійно, що вони українського роду й походження.

— Нас цікавить зі зрозумілих причин сильно еміграційна справа. Чи не подалиб Ви нам інформації про те, що є тепер з еміграцією до Канади?

— Прошу дуже. Як Вам певно відомо, еміграція до Канади тепер припинена. Причина того кроку урядових кол ясна: адже нові емігранти не малиб у нас нині що робити. Уряд не допускає тепер чужинців, однак й не депортує їх (як це діється прим. у Злуч. Державах), тую їх (як це діється прим. у Злуч. Державах), крім тільки тоді, коли вони порушують канадійські закони. Але Канада, велика й багата держава, потребуватиме ще багато населення, тому можна рахувати напевно на те, що еміграція до нас буде отворена, очевидно тоді, як змиється на краще відносини. Адже в Канаді, а всьопростором є мало що менша від Європи, є заняті населення має кругло 10 мільонів, а з того ледви 25 відвідної до управи землі, а з того одоброблена є ледви половина. Вже з того одноможете бачити, які колонізаційні можливості має перед собою Канада.

— А як виглядають українці як колонізаційний елемент?

— На це відповім Вам коротко, що українці — це один з кращих матеріалів на колонізацію і через те наші люди є загально бажаним елементом у Канаді. Зрештою „Діло“ подавало не раз дуже прихильні оцінки українського населення в Канаді як колонізаційного елементу, що їх подавали офіційні і півофіційні органи, в останньому часі представники такої могутньої установи, як „Національна залізниця“.

— А які завдання має Т-во опіки над українськими емігрантами, в якому Ви головуєте?

— Т-во опіки над українськими переселенцями ім. св. Рафаїла в Канаді має широкі завдання, намічені у своєму статуті. Тепер це товариство обмежується до подавання емігрантам і всім заінтересованим потрібних інформацій. Крім того видає що-року Календар-Альманах, себто порадник для емігрантів, прийнятий дуже

Примітимо цю статтю з уваги на деякі цілі й правильні помічання, зазначаючи, що охоче дамо місце й іншим поглядам на цю надзвичайно актуальну тему. — Ред.

Неслушно булоб міряти станом української преси рівень української культури. Наша преса, особливо політична, чи не найбільш занедбана ділянка нашого культурного та соціально-політичного життя. Зріст національної свідомості та поступ на теренах господарського та громадського життя продовж останнього десятиліття не вплинув помітно на чисельний та ще більше на квалітативний розвиток української преси. До тогож треба зазначити, що періодичні видання загально-культурного напрямку мають у нас більший попит та розповсюдження ніж стільки політична преса. Зясувати занепад нашої сано політична преса. Зясувати занепад нашої преси тим, що ми нація недержавна, яка тим самим не може провадити власної політики, булоб хибно. Чехи у старій Австрії, а поляки в царській Росії мали де-де краще розвинену пресу. Цей же приклад доводить, що й цензурні умовини та брак державної підтримки не в силі затримати нормального розвитку преси.

Відкритим лишається питання, оскільки криза української політики та політичні розчарування, що скермували головні зусилля українського народу на інші терени органічної національної боротьби, не вплинули відомо на розвиток української преси. Але тут треба заважити аніж на те, що питома вага українських партій в державі та чисельність українських виборців не стоїть в ніякому відношенні до смішно малого числа українських політичних часописів та числа їх передплатників. Цей диспропорцій не можна зясувати лише тим, що українська маса нашого народу селяни, які читають менше ніж міське населення; українських часописів не викиньмо при нормальних відносинах навіть для самої української інтелігенції. Не можна виправдувати лихий стан нашої преси й убогості нашого населення, бо пересічний маєток вищий стан польського населення не частішки вищий, наскільки кращий стан польської преси. До тогож треба сказати, що і в ін. державах небагато щоденників дає чистий зиск, більшість з них працює з постійним дефіцитом, а покривають його ті політичні чи господарські групи, яких орган преси є засобом. Вони стараються надолужити цю втрату на доглядім для них терені.

В змаганні усталити діагнозу квалості української преси не можна поміняти принципу, що загал українського громадянства не розуміє ваги щоденного друкованого слова. Коли занедбання української преси раніше вже завдало багато шкоди українській справі, то тепер, коли ця справа набуває інтернаціонального значіння, занедбувати національну пресу булоб злочинном.

Цілком хибно булоб думати, що поза межами краю українських часописів не читають; траплялися вже переклади цілих статей й багатьох заміток — переважно з „Діла“ — в європейських та радянських часописах. Як наші приятелі, так і наші вороги уважно роблять ужиток з нашої преси. Це треба добре пам'ятати нашим журналістам, які гадають, що можна писати інакше для внутрішнього й інакше для зовнішнього вжитку тому, що чужинці по українськи не читають.

ЛИШЕ ЕКОНОМІЧНО СИЛЬНІ НАШІ Є СИЛЬНІ ПОЛІТИЧНО. —

тому кожний українець повинен шадити, щоб скріпити економічно себе й свою націю. Своєї опієдності повинні вккладати до

Кооперативного Банку „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20.

прихильно якнайширшими кругами українського громадянства.

Подякою нашому Гостеві за ті цінні улаги й інформації закінчили ми нашу розмову.

Болячки української преси.

Ніяка партійна організація й ніяка словесна пропаганда не може проявити національні маси так ґрунтовно, як це може зробити добре організована преса. Доки у нас вважають пресу мало не люксомом, на який вільно витрачати лише те, що лишається від полегдження інших „дильнішніх“ національних справ, доти ледви чи можна думати про поважніші національно-політичні осяги. Преса повинна бути не завершеним, а початком кожної ширшої акції.

У нас нема грошей, щоби поставити добру пресу тому, що значіння її не розуміють так, як хочби значіння „Рідної Школи“, „Прогресу“ та інших культурних і господарських організацій, тому, що на пресу не мобілізує громадянство національні засоби в краю та на еміграції, як на інші національні акції. Не можна це виправдати тим, що органи преси належать не нації, а партії, бо саме у нас одна партія все так переважала інші партії, що з повним правом може вважати себе заступницею нації.

Без рішучої мобілізації національних засобів на пресу, пресі ніколи не подастять кирати з того зачарованого кола заливів і немочі, в яким вона обертається цілий час свого існування. Наша преса — кажуть — „дорога“ тому, що має малий наклад, але має мале розповсюдження тому, що „дорога“. Нашу пресу читає мало навіть наша власна інтелігенція, бо чужинські газети біаши, але збільшили обему українського щоденника не можна без доплати передплатників. І такі заворожені кола скрізь у нас.

Безпартійність часопису вважають у нас чомусь добрим прикметом та передумовою значного розповсюдження, коли тимчасом у інших саме виразно зазначений політичний напрямок є міцним ґрунтом розвитку видання, приналежність до організації тягне часом за собою обов'язок передплатувати свій часопис, членська вплата містить у собі часто й передплату за партійний орган.

Добра організація української преси моглаб у деякім вирівняти брак матеріальних засобів. Спільними зусиллями української преси в краю та на чужині можна було утворити в однім з європейських центрів власне пресове, а навіть телеграфічне бюро, без якого українська преса не може злати на ласку чужинських джерел, що подають відомості в чужім, а часом і ворожій нам освітленій та з яких треба тексти перекладати на українську мову.

Лише спільними засобами зможе вдержувати українська преса й постійних фахових кореспондентів, зможе посылати їх до того чи іншого осередку політичних подій, мати відомості, які потрібні, не буде примушена виконувати шпальти випадковими донесами приналежних допусувачів або власних кореспондентів обмежувати до мінімуму.

Нерозуміння ваги журналістичної праці в нашого громадянства є одна з головних причин низького рівня нашої преси. Ще недавно була розповсюджена думка, що журналіст може бути кожний „лишній“, бо українці не люблять писемників, так, як німці нації філантрофії; незалежно ще вважали журналістику більше розлогою ніж фахом, у кращім випадку вважаючи співробітництво в часописі громадським обов'язком; а ще й тепер такі долають громадяни, які гадають, що занадто важко виступати

«тіха бачити плід свого духа надрукованим, що журналіста годувати цілком непотрібно, бо він сотворіння розумне й сам собі знайде поживу. Здебільша так воно й буває, що український журналіст знаходить собі головну підставу свого існування в якійсь іншій фашу, а за своє писання часом одержує якусь дрібницю, а часом і не дістає нічого й пише з потреби „розумового спорту“. Скільки робітників пера, що мусять аїдай свій час сидіти в редакції така незначна, вони так перевантажені виправлюванням нефахових дописів та іншою технічною редакційною роботою, що мають змогу самі писати не багато більше, ніж принагідні кореспонденти.

Розмірно краще поставлені ще в нашій пресі справи краєвого життя. Десять років боротьби за полі краєвої політики та господарства виробили тут поважних фахівців, що мають потрібний досвід і можуть у поважну хвилю висловити в пресі авторитетну думку та дати нашій пресі відповідний загальний напрямок в краєвих справах. А всеж, політичні діячі замало забирають слово на сторінках преси.

Без порівняння гірше стоїть справа в частині закордонної. Тут пишуть переважно принагідні кореспонденти, відірвані від рідного національного ґрунту; стоять вони під різними чужинськими соціально-політичними впливами, які не все дається погодити з всеукраїнськими інтересами. Супроти цих кореспондентів ре-

дакціям доводиться триматися німецької засади — дарованому коневі в зуби не дивитися — і полишати їм вільну руку у виборі тем та їх освітленню. Тому в цих дописах буває перемішаний демократизм і фашизм, ревізіонізм і паневропеїзм і т. д., так, що викристалізувати з неї провідну ідею української міжнародної політики дуже важко. Жадати-ж від закордонних дописувачів одноставного, скоординованого напрямку можна лише тоді, коли дати їм змогу спеціалізуватися в журналістичній фашу та порозумітися щодо основних засад національної політики.

Не зайво згадати, що деякі українські студенти за кордоном, очевидно, в надії на блиск поліпшення наших пресових відносин, вибрали журналістику своїм головним фахом. Коли реформа нашої преси не буде переведена в найближчі часі, цих кандидатів „журналістичної кар'єри“ чекає дуже сумна будучина, бо знайти працю в чужій пресі майже неможливо, а у власній — виключено.

Справа закордонних кореспондентів тим більш поважна, що значна частина їх дописує як до краєвої так і до американської преси; отже вони можуть бути чинником звязковим, що витворює в українським громадянстві по той і цей бік океану спільну програму і спільну тактику в одноставній національній акції.

М. Данько.

Із тайн польської дипломатії.

„Спільний фронт“ і приязнь одночасно з Югославією і Італією. — Мін. Марінович у Варшаві, а польські легіоністи у Триєсті і Римі.

Підчас „зактивізованого“ польського дипломатичного сезону в кількох останніх тижнях зайшли такі випадки, яких таємне значіння високо перевищує закарлючки передвоєнної „тайної дипломатії“. Після останнього експозе мін. Залеського на закордонній комісії сенату цим іменем так і охрестила вся польська опозиційна преса методи закордонної політики Польщі: міністр Залеський, висловивши в азбучному порядку мало не всі держави ґлобу та запевнивши кожну з них зокрема і всі разом про свою глибоку приязнь, не згадав нпр. ані одним змістовим реченням про причини, хід і вислід своєї поїздки до Лондону та взагалі не подав до відома абсолютно нічого ініційно цікавого з діянки свого ресорту. І чимало речей надалі остає для світла й самої таки польської опінії нерозгадачою загадкою.

Ось нпр. читаємо, що з Італії повернув полк. Беліна-Празмовський, б. наказний президент м. Кракова; він їздив на південь на чолі гуртка б. польських легіоністів, здебільша пос. ББ (Войцеховський, Похмарський і ін.) та м. ін. був прийнятий Мусолінім, який вислухав компліментів делегації і — очевидно — не остав довжичим та й від себе дарував жменю компліментів. Формальною припокою цієї подорожі й авдієнції було, здається, високе військове відзначення, яким марш. Пілсудський ашанував Муссоліні.

Була ця делегація легіоністів м. і. теж у Триєсті. Приймав її там урочисто бурмістр сенатор Пітакко та фашистський цивільний й військові влади. Потім возили гостей по краю, заселенім — як відомо — словінцями. І тут саме починається досить незрозуміла історія. Бо цілому світові чейже відомо, що на терені колишньої австрійської Істрії, на прикордонній югославсько-італійській полосі, йде гостра боротьба поміж славянськими мешканцями й італійською урядовою національною політикою. Очевидна річ, що у закордонній політиці ніхто не кермується сентиментами, а тим більше расовими симпатіями чи антипатіями, але виключно власними інтересами і тому й подорож польських легіоністів до Італії та їх побут у Триєсті разом з тоастами на їх честь, які підносили фашистські діячі, що їх — делікатно кажучи — словінці не дуже люблять, в усьому цьому не було нічого дивного. Але ба: ця ж подорож і ті банкетні відбулися безпосередньо після візиту у Варшаві і Кракові югославського міністра Маріновича, міністра тої держави, яка вправді сама має гострі внутрішні національні спори, але назовні, у взаєминах з Італією, вічно горойжиться за італійських словінців. Моглоб це бути „внутрішньою“ справою Італії та Югославії, але щож: Югославія належить чей-же до орбіти французьких впливів

(разом з Польщею) та стоїть на становищі ненавистності мирових договорів (проти Болгарії й Угорщини), а Італія щораз яскравіше виявляє своє протифранцузьке й протиявсерсайське обличчя. Якже-ж тут можна втримати „найсердечнішу приязнь“ з обома тими державами?! Тимчасом ПАТ оголошував офіційльний комунікат з приводу побуту мін. Маріновича, що поміж Польщею і Югославією встановлено „спільний фронт у справах меншин, роззброєння і ненавистності мирових договорів“, а з нагоди поїздки легіоністів до Італії польська преса розписувалася про „традиційну“ приязнь поляків з італійцями.

На практиці, як звичайно в таких випадках, вийшло таке, що в Югославії гляділи на триєстенський банкет, як на протиявсерсайську демонстрацію, а в Італії сідкували цікаво і здивовано за тріумфальною подорожжю п. Маріновича по Польщі. Разом укупі це зветься „тайною дипломатією“.

Прийдіть і закоштуйте за найдешевшу ціну найдобріші угорські токайські вина

Мадяр Боргаз
Жонківська 11.

1033 12—?

Бємо на тривогу!

Кривчиці під Львовом пропаші?

Під цим заголовком помістила „Нова Зоря“ з 27. ц. м. інформацію від віродостоїнної особи, в якій читаємо отсе: „До недавна гр. кат. й українське село Кривчиці під самим Львовом з браку духовної праці священника перейшло майже в цілости на латинство. При нашій церкві остало там кільканацять душ, а до церкви (Богослуження відбувається раз на 3 тижні) ходять 3—4 душі. Всі інші б. українці і б. гр. католіки (тай решта ще теперішніх) ходять масово до костела св. Антонія, де мають аську духовну опіку, правильні Богослуження (по два кожної неділі), сповіді і добрі проповіді. Не дивно, що нарід, жадний слова Божого й духовної опіки, йде туди, де може це знайти. Кривчиці належать до Знесіння, де парохом є о. Біликевич, чоловік старий і вже немічний, „старого початку“, а за сотрудника не старається. Так ліквідується на очах наш стає посвідчення під самим Львовом“.

До цієї замітки додамо ще, що до кривчицької церкви зайшов раз у неділю член нашої Редакції і застав там дійсно ледви кілька осіб. Церква ця є під омофором св. Іллі, вона стара, мурована, дуже оригінальна (наче мала башта) і прегарно положена. Кривчиці віддавна підпадали впливам польщини, бо з нашої сторони ніхто туди не заглядав, а поляки постаралися про „матечки“, захоронку, свою богослужбну

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 31. ГРУДНЯ 1931.

Е. ОНАЦЬКИЙ.

Одна ніч у Неаполі.

(Докінчення.)

Про американську пресу. — Про Гувера. — Конференція роззброєнь.

На моє купе, з якого тим часом вийшли італійці, члени делегації, щоб звільнити нам місце, прийшла третя й остання черга. Ми були в складі двох швайцарців (між ними Гюдель — голова асоціації і Воше, заст. голови — він-же кореспондент французького „Ле Пті Парізієн“), один француз, два німці, один американець (директор „Юнайтед Пресс“), і я, представник української преси.

— Маєте перед собою, пане міністре, — привітав Гранді старенький німець, — старих журналістів, почасти найстарших членів нашої Асоціації...

— Отже тим небезпечніших, — відповів зі сміхом п. Гранді.

— Яке вражіння на вас, експеденців, зробила американська преса? Це нас цікавить хоча би з професіонального боку.

— Відповідаю дуже охоче і дуже широко і зовсім не тому, що коло мене сидить тут п. Морган, представник американської преси, але тому, що дійсно маю таке вражіння, що американські журналісти є найчесніші, найкоректніші журналісти, яких я коли зустрічав. Це вас може здивувати. Я сам — до моїх відвідань Америки — так ле думаю, але тепер — це моє переконання. І я зам зараз зясує чому. Європейська преса запалдо розполітикована, анадто еґотична в своїх партійних чи групових інтересах. Вона рада виконувати кожний момент, навіть невадливне слово,

— вона навіть не відмовляється сфабрикувати те невадливне слово, якщо це може послужити її партійним цілям, я, панове, прошу вас не ображатися, говорю до вас, як журналіст до колеґ, журналістів, тимчасом американська преса звертає увагу перш за все на точність своїх інформацій. Як знаєте, мені довелося відбутися в Америці силу конференцій, виголосити силу промов — в різних обставинах, в різному оточенні і можу вам щиро сказати, що ні разу я не мав нагоди ствердити якогонебудь намагання калічити мою думку. Більше того! Раа виступив я з промовою і потім відповідав на цілу низку питань на бенкеті 150 журналістів, видавців часописів тощо, людей різних поглядів, зацікавлених загалом в усякій сензації, людей, що серед них було чимало противників фашизму, які перед тим поборювали його в своїх органах преси... Отже, відповідаючи на деякі запити, я мусів іноді звертатися з попередженням, що моя відповідь є лише для них, але не для друку. І щож ви думаєте, ні один з тих журналістів не опублікував ані слова з того, що я просив їх не публікувати. Ви думаєте, що подібна коректність можлива тепер в Європі?

Ми мовчали, але кожний в душі, мабуть, подумав: ні, неможлива.

— А яке вражіння зробив на вас президент Гувер?

— Чудове. Людина, без сумніву, з широкими поглядами, що живо цікавиться всіми світовими явищами. Цікава, дуже цікава людина.

— А сенатор Бора? Яке вражіння?

— Гарне. Він представляє ту Америку, яку у нас в Європі ще замало знають. У нас знають Нью-Йорк, Шікаґо, почасти Вашингтон, а позатим мало хто в чому розуміється. Так і в сенаторі Бора. Не можна сказати, щоб за ним стояла вся

Америка, але за ним стоїть велика частина Америки, і це, без сумніву, цікава людина.

— Яке вражіння зробила на вас італійська кольонія в Америці?

— Мущу перше за все сказати, що в Америці нема кольонії. Її лише американці італійського походження, або італійці американського громадянства. Ось також цікаве явище, в Європі неможливе, явище подвійного підданства. В Європі ми стежимо за тим, щоб італійці не приймали чужого підданства, бо тоді вони пропаші для батьківщини. В Європі, хто перейняв чуже підданство, зрадник своєї батьківщини, бо в Європі кожна країна, кожна держава визнає лише одну національну приваженість і вимагає нових підданих цілковитого вірвання з попередньою батьківщиною. В Америці інакше. В Америці плекають національні традиції емігрантів, сприяють любові до свого рідного, бо гадають, що той, хто чесно служить своїй батьківщині, служитиме чесно й новій. В Америці можливе подвійного національності, і тому і ми кажемо нашим італійцям в Америці: будьте в Америці добрими американськими громадянами, а вже тим самим служите своїй Італії, підносити її престиж та славу, але тому наслідуйте також американські моральні приписи і не забувайте ніколи вашого походження, пам'ятайте, що ви італійці.

— Які ваші вражіння щодо можливостей конференції роззброєння?

— Добрі. Мущу сказати, що коли я їхав до Америки, я вже мав оптимістичне наставлення, а після Америки мій оптимістичний настрій ще збільшився. Я зараз вам зясує чому. Проблема роззброєння річ така велика, що колиб її не пощастило, то вона могла би потягнути за собою так само великі річі, а цього ніхто не хоче, і це

ХТО НЕ ПЛАТИТЬ ЗА ЧАСОПИС, ПІДРИВАЄ
РІДНУ ПРЕСУ.

Заломання одного монополю.

Офіційне спростування на підставі § 19.

Отримуємо слідуючого листа:

До Пана Відповідального Редактора часопису
„Діло“
у Львові, Ринок 10.

На основі арт. 19. пресового закону з дн. 17. грудня 1862 р. прохавмо Пана Редактора помістити слідуюче спростування статті п. н. „Заломання одного монополю“, поміщеної в „Ділі“ з дн. 16. п. м.

1) Неправдою є, що „Повшехні Заклад У. безпечень Влаємних“ не виплачує відшкодувань за пожежі, зате правдою є, що в часі від 1. січня до 1. грудня ц. р. ПЗУВ виплатив відшкодувань за згорілі будівлі в сумі 38 мільйонів золотих (в тім 9 мільйонів зол. за шкоди, що сталися в 1930 р.). Сума аліквідованих, а не виплачених до 1. грудня ц. р. шкід, виносила 16 мільйонів зол.

2) Неправдою є, що Заклад не має фондів на виконання своїх зобов'язань, зате правдою є, що Заклад, незалежно від суми майже 60 мільйонів, належних від обезпечених складок, яка буде без сумніву стягнена, має запасові льокати у вартісних відсоткових паперах і нерухомостях у висоті з горою 26 мільйонів золотих; може бути тому мови тільки про хвилеві труднощі, спричинені браком плінної готівки, якої доплив зменшився внаслідок кризи, а передусім внаслідок застосування далекосяглих пілг для людности та розложення платности складок на дві піврічні рати.

3) Неправдою є, що задовження Закладу в Банку Польським виносить 8 мільйонів золотих, зате правдою є, що Заклад, щоби не продавати вартісних відсоткових паперів, затагнув у Банку Польським позичку в сумі 3 і пів мільйонів золотих, отже подана в статті сума 8 мільйонів золотих відноситься до висоти акредитиву, призначеної Закладом Банком Польським, яку проте ПЗУВ тільки в частині використав.

4) Неправдою є, що в сумі 60 мільйонів нестягненої складки нема належностей від україн-

ських селян, зате правдою є, що у львівським, тернопільським і станіславським воєводствах сума нестягненої складки виносить на 1. грудня ц. р. 7 мільйонів золотих, перевищуючи кількакратно суму невикористаних відшкодувань, що виносить тільки 1.250.000 золотих.

5) Неправдою є, що ПЗУВ грозить катастрофа, зате правдою є, що внаслідок значної палності Заклад в цім році відчував деякі труднощі в стягненні залеглих складок. Однак труднощі не були такі великі, бо не привелили Заклад цілковито використати призначену Закладом Банком Польським акредитиву у висоті 8 мільйонів золотих.

6) Неправдою є, що супроти переведеної знижки оцінок, усталена Закладом вартість обезпечених будинків не відповідає дійсній вартості, зате правдою є, що знижку оцінок доконано для пристосування сум обезпечення до дійсних коштів відбудови, тому, що ці кошти значно впали в порівнянні з коштами в 1927 і 1928 р., прийнятими за підставу в оціночних нормах ПЗУВ. Знижка оцінок показала ся конечною, бо не було би річю справедливою, щоби при спадку цін погорілець користав на пожежі, не говорячи вже про те, що надто великі відшкодування могли би стати заохотою до підпалів.

7) Неправдою є, що в р. 1932 збільшаться оплати української людности на користь ПЗУВ, зате правдою є, що ці оплати будуть радше зменшені, бо 10 процентова підвишка складок не відноситься до воєвдств, заамшляних українською людністю, а в зв'язку зі знижкою оцінок підє рівночасно знижка гльобальної суми складок; крім того до реєстрів слідуючого року (1932) відуть звороти складок з титулу оціночних знижок, переведених цього року (1931).

З поваженням

Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.
Inspektor wojewódzki we Lwowie
(Підпис нечиткий.)

На допомогу „Просвіті“.

Заклик Комісії для допомоги Т-ву „Просвіта“ при Українській Акад. Громаді в ЧСР.

Комісія для допомоги Т-ву „Просвіта“ у Львові при Українській Академічній Громаді в Ч. С. Р., започаткувавши свою діяльність, подає до відома отсе:

Управа Української Академічної Громади, довідавшись із преси та від людей, що стоять близько до Т-ва „Просвіта“ та познайомившись з резолюціями, прийнятими всестудентською анкетю, скликаною Студентською Репрезентацією у Львові, рішила односторонньо закликати все українське студентство на чужині стати на допомогу Т-ву „Просвіта“ та приєднатися до резолюцій, ухвалених всестудентською анкетю у Львові.

Зокрема Управа УАГ рахує обов'язковими до виконання для членів УАГ такі резолюції: 1) В цьому році всі українські студенти і студентки, які студіюють у Празі, стають членами Т-ва „Просвіта“. 2) Комісія для допомоги Т-ву „Просвіта“ при УАГ організує за допомогою

своїх членів у місяцях грудень-січень акцію переведення внутрішньої позички Т-ву „Просвіта“ на терені Праги. 3) Всі члени УАГ використовують спеціально святочні ферії для пропаганди матеріальної підтримки та притягнення нових членів до „Просвіти“. Управа УАГ закликає: 4) всі студентські організації на чужині підписати внутрішню позичку Т-ву „Просвіта“ та перевести у себе на місяць таку позичку серед українського громадянства; 5) все українське емігрантське громадянство зайнятися організовано й масово справою допомоги Т-ву „Просвіта“ та підтримати заходи студентства в цій справі; 6) підтримати організування читальні „Просвіта“ в Празі, що його в місяці листопаді ц. р. започаткувало студентство.

ЗА КОМІСІЮ:

Дмитро Равич в. р.
головаПодригула Іван в. р.
секретар.

На забезпечення румунської валюти.

ВІДЕНЬ. 29. XII. ПАТ. Повіdomляють з Ба-зеля: Як зачувати з міжнародних фінансових кол. Франція рішила дати Румунії позичку на забезпечення її валюти. Кредит буде вижитий то-

ді, коли вивіз збіжжя стрінеться з труднощами і до Румунського Банку не будуть впливати девіації. Умова в цій справі підписана, кажуть, в Парижі покищо на три місяці.

Демонстрація в церкві.

БЕРЛІН. 29. XII. ПАТ. В Дорнаув гурток комуністичних безбожників пробував розбити богослуження, що відбувалося в місцевій євангелічній церкві. Поліція розігнала демонстрантів

гумовими палками. Демонстранти розбіглися, а погоня за ними була з причини гололеду така утруднена, що нікого не могли арештувати.

Мекдональд про індійські події.

ЛОНДОН. 29. XII. ПАТ. Прем'єр Мекдональд мав розмову з представниками преси на тему ситуації в Індії, стверджуючи, що вона грізна. У часі, коли уряд спільно з провідниками індійської олії задумує признати значне

поширення самостійности Індії, прихильники насильства і неспорядку відпишають простягнену до них руку. Останні події, ствердив Мекдональд, випливають зі шкідливого руху, який свідомо приносить шкоду розвитку Індії.

Міліони людей в Америці голодують.

ВАШІНГТОН. 29. XII. ПАТ. Секретар добровільної суспільної допомоги Гудсон заявив у сенатській комісії для справ безробіття, що міліонам людей у Зєднених Державах грозить голод. На основі лаяни голови жидівських доброчинних

організацій в Шікаго, в цьому місті в тепер 624.000 безробітних. Напротязі 1932 р. Зєднені Держави повинні би видати 600 до 700 мільйонів доларів на боротьбу з безробіттям.

ДОБРЕ СВІТЛО
ЗДОРОВІ ОЧІ

939 3-6

ВЖИВАЙТЕ ЖАРІВОК
PHILIPS ARGENTA

Американська прихильність шкодить Німеччині.

БЕРЛІН. 29. XII. ПАТ. Вістка про становище урядових американських кол в справі скликання міжнародної репараційної конференції викликала в німецькій пресі розчарування. Соціалістичний „Форвертс“ підкреслює, що Америка звертається до європейських держав тільки з добрими радами, ухиляючись все від активної інтервенції. Американці вмовляють в себе, що рішучою відмовою счеркнення воєнних довгів роблять Німеччині прислугу. В Німеччині тільки люди з діточою ментальністю в політичних справах можуть тішитися, коли Америка звернується з неприязними словами проти Франції. В практиці такі демонстрації виходять все на шкоду німецького народу. Те саме торкається славного впаду сенатора Борага проти версайського договору. Однією конкретним наслідком його декларації було утруднення можливості ревізії. Що нам з того, коли Бораг та інші говорять безнастанно, що Німеччині треба дарувати репараційні татари, а рівночасно додають, що про счеркнення або бодай зменшення французьких та англійських довгів нема бесіди. Практично це виходить тільки на зміцнення французького опору проти счеркнення відшкодувань.

Сіоністи проти Англії.

ВАРШАВА. 29. XII. Голова всесвітньої організації сіоністів ревізіоністів і творець жидівського легіону Жаботинський виголосив політичний реферат, в якому звернувся гостро проти англійської політики в Палестині, головню з причини недодержання декларації Бальфура. Жаботинський заповів упадок британської імперії та висунув постулат згоди з арабами.

В індійському китлі.

ПЕШАВАР. 29. XII. ПАТ. Ситуація в Пешаварі поправилась. Англійські війська відкликали з міста. Члени організації „червоних сорочок“ пробували уладити два віча. Однак при розганянні народу прийшло до сутички з поліцією наслідком чого 16 осіб ралено і 4 вбито. Арештовано 765 осіб, в самому Пешаварі 636 осіб.

3 манджурського боевища.

МОСКВА. 29. XII. ПАТ. Ситуація поблизу Чінчов представляється на основі повідомлень радянських кореспондентів дальше грізно. З одної сторони японський штаб переводить в цьому районі концентрацію своїх сил, з другої сторони китайці готувляться відбити японський наступ. В протияпонській акції запевнили свою співучасть майже всі китайські губернатори.

МОСКВА. 29. XII. ПАТ. Радянські кореспонденти повідомляють, що японські війська перейшли ріку Ляо і дійшли до місцевості Тан-Чуонте на північ від Інков.

При слабій травленні, малокровності, худощавості, блідості, недугах жєлєзів, шкірних висипках і чиряках природна гірка вода Franciszka-Jozefa упраздильне та важку тепер чинність кишюк. Жадайте в усіх аптеках.

Невдоволяюча відповідь Японії.

Уряд Зєднених Держав дістав японську відповідь на представлення американського, англійського і французького амбасадора в Токіо. Американський уряд невдоволений японською відповідю тому, що Японія не згодила ся прияти відповідні зобов'язання і не зважаючи на представлення великодержав веде дальше боеві операції в Манджурії.

„Аншлюсовий“ страхопуд.

ВІДЕНЬ. 29. XII. ПАТ. „Вінер Тагблат“ повідомляє, що французькі урядові кола приписують велике значіння промові гр. Бетлена, в якій заявився за господарським зближенням Мадярщини до Чехословаччини і Австрії. Виводи мадярського політика мають бути інакшею рацією акції, що має на меті вести солідарну господарську політику в теперішніх границях агаданих держав. Французькі кола уважають майбутнє господарське порозуміння цих трьох держав забезпечкою проти відношення „аншлюсового“ духу.

Підсоння і психіха.

Чи існує донебудь на світі більш химерне підсоння, як у нас, у Галичині?! Приготуються люди на зиму, загати пороблять, дров прибають, кожухи полатають, бувають навіть нові купаять — а тут повіяв вітер з півдня і ні салду з зими. То знову навпаки: Радіють люди, що минули зимові місяці, що в календарях стоїть чорне на білім, що весна, а повіяв від сокальського кордону і вже всюди сніги, морози, завії... Осінь і літо не остаються позаду. Часом так поміняються ролями, що не знати, котре з них літо, а котре осінь.

Не помагають пророцтва столітнього календаря і кількадесятілітніх укладників, не помагає метеорологічна станція, чи інший пасіяс, поміняється ревматичне коліно і красивого виробу барометер, одним словом — ніяким способом не можна виміркувати, що буде за погода, не кажу вже за тиждень, але за один день.

Таке химерне підсоння мусіло вплинути і на психіку мешканців Галицької Землі. Ясна річ, що на автохтонів вплинуло воно в далеко більшій мірі, як на напливний елемент і тому на українцях цей вплив більше слідений. Жиди і поляки хоч і виказують подібні прикмети, але далеко не в таких імпозантних розмірах. Не мали ще часу пристосуватися до підсоння.

Дивує мене, коли люди дивуються, що хтось аміняється за один місяць, за один тиждень, а більш „чуткий“ навіть за один день.

— Щоденника „Час“ не ліквідують. У зв'язку з вчорашньою заміткою про намірену ліквідацію львівського щоденника „Час“ дістаємо від його Редакції wyjaśnienia, з якого виходить, що чергове число „Часу“ не появилось учера (поче-неділок) з технічних причин і у зв'язку з пере-водженою реформою щоденника. Видавці не водженню реформою ліквідувати цього щоденни- тільки не думають вводити до нього реформи, що ка, але навпаки вводять до нього реформи, що заповіднені і в 93-ому числі, яке появилось з датою 30. грудня 1931. Таким чином „Час“ буде появлятися і в 1932 р. Крім нього появиться у Львові і січня 1932 р. ще один щоденник, а саме

Галактіон Чіпка.

— Гаракірі львівського ремісника, якого кохання намагався скінчити самогубством молодий робітник масарні при вул. Кор Явиги — Михайло Цюра, літ 21. З пробитим животом способом "гаракірі" відвезло його ра-
тункове поготівля до лікарні.

на фортеп'яні у складі Василя Барвінського, видало Т-во ім. Лисенка у Львові. — Ціна зол. 350

Можна дістати у всіх українських книгарнях у Львові, а також у Т-ві Лисенка зва. Шашкевича, 3 і у його філіях. — На поручення пересилку до-дати на пошто зол. 1.—

— З Луцької „Просвіти“. 17. грудня відбулися ширші сходили членів „Просвіти“, — мешканців Луцька, — з метою обміркувати працю на зимові місяці. На сходили прийшло до 60 осіб; переважно, що інтелігенція Луцька в більшості гуртована біля „Просвіти“. — 20. грудня відбулася повітова нарада представників сільських шкіл. Приїхало 150 осіб. Промовляли: голова „Просвіти“ п. Петраківський — про загальнонапрямок освітньої праці; голова культурно-освітньої секції Остапівський — про фінанси.

Надзвичайна знижка цін трикотажу!!!

СВЕТЕРИ, ПУЛЬОВЕРИ жіночі і мужеські по зол. 12.80. Светерки і
пульоверки діточі від зол. 4—10. 1116 1—8

Ціни трикотажного біллі, реформ, панчіх, рукавичок знижені.

Вироби лише першорядні!!! Ціни лише на короткий час так небувало знижені.

ня нової діяльної людини; член ради Ів. Бондарук — про фінансові справи. Після наради присутні відспівали „Заповіт“.

— 3 усієї Польщі. Під Новим Таргом впав до рову автобус із 8-и подорожними; 4 вбиті, 2 особи ранні. — У Загранську, келецького повіту, пожежа знищила державний тартак; шкоди до 150.000. — У Свиневі, берестейського пов., повбивав хтось цілу сімю Карольків. Арештували під замітом злочину Степана та Олекс. Кравчуків і Михайла Дудара. Вони призналися, що зробили це з помсти за донос лісничого Каролька. Стануть перед наглим судом. — Варшавський пекар Осип Яблонський задусив жінку та підпалив мешкання; пожежу вгасили сусіди, злочинця у тюрмі. — Господиня капітана Ш. у Любліні 28-літня Олена Соколовська отруїлася світільним газом, коли він виповів їй службу.

— По широкому світі. У Найбургу в Саксонії чотири ученики ограбили вчителя; арештували їх у ресторані. — На мілинах балтійського моря осіли лотиські ушкоджені кораблі, „Лідонія“ і „Евеморт“. Залога врятована. — На шляху Гоф-Ляйпціг на зупинці Кірітш особовий поїзд зайняв на вантажні вагони та вискочив з рейок; 5 важко, багато легко ранених. — Скінчив самогубством відомий малярський майстер Олександр Рамсей. — В Альмері (Андалузія) проголосили загальний страйк. Військо зайняло важніші будинки міста. — Під Мантуєю зустрілося авто з поїздом; 4 особи загинули, 4 важко ранені — у лікарні. — 3 зол. 15 сот. коштує літра шампаня у Франції.

— За привернення жіночості — жіноцтву. Відомий нім. філософ, гр. Кейзерлінг став проповідником нової організації громадянства. Думає він, що людство врятується лише поворотом до матріархату. Кейзерлінг висловився, що матріархат це протиставлення фемінізму та лише він приверне жіноцтво — жіночість. Від фемінізму найбільше лиха в Німеччині, Зєдинених Державах, Франції та Південній Америці. Ці свої погляди висловив Кейзерлінг у книзі „Південно-американські думки“, яка вийде на початку 1932 р.

— За жіноче вбрання. Ціла Англія зацікавилася промовою судді Кардія, який скартав і нап'янував англійське жіноцтво за марнування грошей. Суддя станув на боці журналіста Франкава, який відмовився заплатити високий рахунок за довгі своєї дружини однієї кравецької робітні. Суддя Карді відкинув скаргу кравецької робітні з увагою, що чоловікові належить за суду оборона перед „ножем власної жінки“.

Англійські жінки образилися промовою судді та зробили підсумки, скільки грошей марнують на свій одяг багаті мужичини. Порівняли двох мужичин. Один, відомий купець, має завжди лише два вбрання ціною найвище 150 золотих і до роги черевки за 200 зол. Другий, лорд, викидає на вбрання гроші не гірше від жіночок... Має 100 убрань, футро за тисячу доларів, 6 фраків, 8 убрань до гольфа, 10 до кінної їзди (кожен за 7.000 зол.), 40 светерів, 24 пари обuvi, 12 капелюхів, кількості шук кожного роду білля, кількості краваток... Цей „геній викидання грошей“ винайшов шиточки до зубів ціною 40 зол. від штуки та купив цілий запас, який був у крамниці...

— Побіда ляльки на Радянщині. Кілька літ дітям на Радянщині не можна було бавитися лялькою, бо влада визнала її „буржуазним пережитком“, пропагандистом контрреволюції... Дітям давали революційні забавки, але вони їх відкидали геть, домагаючись ляльок... Зібралася окрема нарада, розглянула домагання дітей та проголосила дозвіл на привернення дітям улюблених ляльок. Лялька, а скоріше дитина побідила... Душу дорослого можна пригнути, заякати, перекупити... Але діточа душа не признає „наказу розуму“, вона слухає голосу серця... У вітринах крамниць Радянщини появились ляльки. Колиби більшовики припинили на хвилину свої шаління, то й вони побачилиб, що майбутнє належить не їм, а дітям...

— Дивогляди англійського законодавства. До сьогодні обов'язуючу силу мають в Англії такі звичаєві права: — Коли мужичина одружився з жінкою, що мала довгі, але брав її з рук пароху прибрану лише в одну сорочку (дослівно!), не обов'язаний до сплати довгів. — Кару смерті дарують засудженому на смерть, коли яканебудь жінка вибере його на свого чоловіка та скаже це тоді, коли його ведуть на смерть. — Тіло довжинка теж після смерті може бути в тюрмі. — Кривні з другого покоління не можуть вінчатися з собою. Кривні з першого покоління вільно входять в подружжя без перешкод. — Власники ослив мусять обтинати ослим уха, щоб не лякали ними коней. — Всі ці приписи зперед 100 літ важні до сьогодні, хіба лише „на злість“... поступові 20-го століття...

— Виділа філії „Просвіти“ ім. Шевченка у Львові почувається до милого обов'язку подякувати всім, що своєю активною участю у концерті „Просвіти“ в дні 22-го грудня п. р. причинилися до великого його морального успіху. Зокрема дякує вл. інж. М. Тзорилові за глибоко продуману й річеву святочну промову, дири-

гентам хорів: вл. пп. В. Остапівському, В. Жолкевичеві і Т. Купчинському, дириг. оркестри вл. В. Панасюкові та провідникові „Хмаролому“ з солідну й мистецьку підготовку своїх тояок.

3 судової салі.

ВІДГУКИ „ПАЦИФІКАЦІЇ“.

У вівторок 29 грудня відбулася перел окремим карним судом у Львові розправа проти лікаря д-ра Богдана Макарушки, який підчас „пацифікації“ їздив по підльвівських селах разом з канадійським д-ром Деєм та давав на місці лікарську поміч потребуючим. Обвинуваченого звільнено від вини і кари. Боронив адв. д-р В. Старосольський.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

М. Куцій: ДІТИ У ТВОРАХ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ. Причинок студій над розвитком дитини. Ст. 64. Станіславів, 1932 р. Накладом автора.

Д-р О. Кобринський: ІСТОРІЯ СТАРИННОГО СХОДУ. Яворів, 1931. Накладом „Громади“ у Львові.

С. Юнацький: НОВИЙ ВЕРТЕП. Стор. 16. Рогатин. Накладом В-ва „Сині Дзвіночки“, 1931.

Гургула Юрій: ОКРЕМИЙ ВИПАДОК ЦИКЛЬОДАЛЬНИХ КРИВИХ. СЛИМАКУВАТА ЛІНІЯ. Львів. Накладом Наукового Т-ва ім. Шевченка.

ЖУРНАЛИ.

ХЛБОРОБСЬКИЙ ШЛЯХ. Львів. Січень 1932.

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛЯТЕЛІСТ, місячник. Рік VII. Відень, листопад—грудень 1931. Ч. 11—12.

СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР, двотижневий орган „Сільського Господаря“. Рік XVII. Ч. 24 15. грудня 1931.

ВОГНІ, часопис для української молоді. Р. I. Ч. 9. Грудень 1931.

КООПЕРАТИВНІ ВІСТІ, економічно-кооперативний двотижневик. Р. I. Ч. 19. 15. грудня 1931.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосою“ платив кооперативам для 29. XII. п. р. за масло експортне та десерове пріма 3-40 зол., за літру молока 19—20 сот., літру сметани 1-10 зол., копу яєць 5-80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ**Театри.**

Великий Театр:
Четвер 31. грудня в год. 7.30 веч. „Богема“.

Субота 2. січня в год. 7.30 вечором „Кармен“.

Неділя 3. січня в год. 7.30 вечором „Галька“.

Вівторок 5. січня в год. 7.30 веч. „Аїда“.

Театр Ріжнородностей:
Середа 30. грудня в годині 8 вечором „Грасско оперетку“.

Четвер 31. грудня в годині 8 вечором „Грасско оперетку“.

Четвер 31. грудня в годині 11 в ночі „Ах, це ніч!“ ревія в 2-х частах із участю цілої трупи.

П'ятниця 1. січня в год. 3.30 попол. „Гранд-Готель“.

П'ятниця 1. січня в годині 8 вечором „Грасско оперетку“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Облава в Парижі“ (Альб. Прежан).

КАСІНО: „За кратками“ (Льорель і Гарді), комедія в 10 діях.

КОПЕРНИК: „Пат і Патахон на за-в'язках“ і Гарольд Льюїс.

ЛЕВ: „Мараду“ (сенсативна фільма).

МАРУСЕНЬКА: „Пат і Патахон на за-в'язках“ і Гарольд Льюїс.

МІРАЖ: „Ви або я“ і Гарі Плем.

ОНІА: „Співак гір“.

ПАІ: „Король промислів“.

ПІЛІА: „Під куратором“ (Власта Бу-ріні).

ПІСЛЯК Звукова фільма „Сеньор Ам-ріхало“ (Рон Мейнард) і додатки.

ПРОМІНЬ: „Бруківий метелик“.

СОНЦЕ: „Озеро кохання“.

СТИЛЕВ: „Атлантик“.

УПІХА: „Пат і Патахон у Льюна-Парку“.

ХИМЕРА: „Особиста секретарка“ та звуковий додаток „Мікі“.

Програма радіо.

П'ятниця, 1 січня 1932.

Ляйпціг (259,3) 11.00 „Людина та її до-ля“ Лондон (356,3) 21.45 Ремак Гель-сінгфорс (368,1) 13.30 Концерт. Гамбург (372,2) 16.00 Танкова музика. Букарешт 394,2) 19.30 „Румунська опера“ Берлін (419) 14.30 Концерт. Рим (441,2) 21.00 На-родна музика. Ляйпціг (472,4) 15.20 „Моя батьківщина“ Мільно (500,8) 21.20 Концерт. Брюссель (508,5) 18.00 Танкова музика. Відень (516,4) 20.25 „У нових зву-ковиків“ Рига (524,5) 21.00 Оперетка. Мінхен (532,9) 19.05 „Хто чужі?“ Буда-пешт (550,5) 18.00 Циганська музика. Осльо (1083) 20.00 Концерт.

Львівське радіо.

Четвер, 31. грудня 1931.

Львів (380,7) 11.45 Перегляд кравецької преси ПАТ. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Про погоду дня. 15.05 Прогноз біржа. 15.50 Далі молоді. 16.20 Назначання фран-цуської мови. 17.10 „Новорічні ворож-би“ 17.35 Концерт. 18.50 Всячина. 19.15 Листування. 19.25 „Господарський 1931 р.“ 19.45 Радіоний щоденник. 20.00 „За кулісами веселити“ 20.15 Концерт. 22.20 Польська оповістка. 24.05 „Суд над кри-зою“. 1.00 Танкова музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Музичний Інститут ім. М. Лисенка фі-лія у Станіславові, устроєє з нагоди 10-літнього існування концерт бувших уче-ників Інституту в неділю 3. січня 1932 р. в 8-ій год. вечором у салі „Сокола“.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ПРИЙМУ старшу скромних виног жінку до старшого пана. Зголошення: Львів. Дюмса І, двері 7. 1113 1-1

ДЛЯ ДІТЕЙ! Вибаглива гардероба, три-котажі, білля, „Дідзі“, Львів, Сикстусь-ка 21. 1112 1-7

СТРОЕННЯ і коректу фортеп'янів вико-нує у Львові і на провінції найдешевше Малешак. Снопківська 29. 1117 1-1

СПОРТОВА та охоронна одежа всіляко-го роду, нова значна знижка цім: „Palmum“, Вірменська 3. 907-2

КІМНАТА фронтова, умебльована, з осі-бним входом, від 15. січня постійному локаторові до шнайму. Оглядати від-зараз: Супінського ч. 8. партер, зв. 1. 1108 2-3

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Подяка.

Високоповажаному П. Д-рові Яросла-вові Кмішківчові за безкорисне вилі-чення нашої сестри Стефи Маєршної з тяжкої недуги грипи і нирок, за трудя і доброту підчас її лічення, отрим скла-дає найсердечнішу подяку
1114 Родина.

Меблі

різного роду, можна най-корисніше купити у від-омій фірмі „Doroteum“, Льва Сап'їги 34. Тел. 15—01. Догідні умови. 2361 79—1

ЯЛИНКИ НА СВЯТА
ПРОДАВАТИМЕ МИКОЛА ДОМІНА
почаєши від 2. січня
в РИНКУ біля криниці напроти Баче-вського або напроти ратушної брами,
на ПЛ. СВ. ДУХА,
на ЖОВКІВСЬКІМ біля церкви св. Ми-колая,
на ВУЛ. ЛЬВА САП'ІГИ напроти жан-дармерії. 1-2
Частина доходу на „Рідну Школу“.

АЛЬФОНС ДОПЕ
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французьк. мови М. Руд-ницького. — Ціна 3— зол., з почт. пересилкою 4— зол.